

Nr 26.

Av herr **Olofsson** i Höganäs m. fl., angående ändring i 7 § lagen om semester.

Enligt 7 § i lagen om semester utgår semester med en och en halv dag för varje månad under vilken arbetstagare för arbetsgivares räkning utfört arbete. Denna bestämmelse kan medföra mycket ojämna och slumpartade verkningar.

Om en arbetstagare råkar ut för ett sjukdomsfall som sträcker sig över tjugo dagar förlorar vederbörande en och en halv semesterdag om sjukdomstiden infaller i en och samma månad. Om däremot sjukdomsfall inträffar i anslutning till ett månadsskifte och sjukdomstiden fördelar sig över två månader kan arbetstagaren, trots att antalet bortfallande arbetsdagar är detsamma, undgå reduktion av semestertiden.

Dessa ojämna och slumpartade verkningar framträda med ännu större skärpa för arbetargrupper med förkortad arbetsvecka. Som exempel kunna nämnas arbetarna vid de skånska kolgruvorna, vilka på grund av arbetets pressande art ha fem dagars arbetsvecka med som regel lördagen fri.

Om en arbetstagare inom denna grupp råkar ut för ett sjukdomsfall som varar fjorton dagar förlorar han en och en halv semesterdag om sjukdomstiden infaller under en och samma månad. Om däremot sjukdomsfall inträffar i anslutning till ett månadsskifte och sjukdomstiden fördelar sig på två månader bortfalla som regel tre semesterdagar. En arbetstagare inom denna grupp går i regel miste om en och en halv semesterdag vid en sjukdomstid av sju dagar om sjukdomstiden infaller under en och samma månad.

Det måste anses otillfredsställande att icke sjukdomstiden utan tidpunkten när sjukdomen infaller skall vara avgörande för lagens verkningar.

Det skulle kunna tänkas, att här påtalade olägenheter skulle kunna elimineras eller i varje fall minskas om 7 § utbyggdes med en kompletteringsregel innebärande att arbetstagare som varit anställd under hela kvalificeringsåret och haft sammanlagt exempelvis 240 arbetsdagar ändock skulle ha rätt till full semester.

Med stöd av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära en utredning beträffande en ändring eller komplettering av semesterlagens 7 § så att de i motionen påtalade olägenheterna bli undanröjda.

Stockholm den 15 januari 1952.

Åke Olofsson
i Höganäs.

Olof Andersson
i Malmö.

Thorvald Ekdahl.